

Kjak

Richard Danielsen

Hugleiðingar úr Apostla-søguni

Annar partur

Seinast sóu vit, hvussu Lukas sigur frá, um at Jesus fór upp gjøgnum luftina, og lærisveinarnir mistu hann burtur i einum skýggi, og at soleiðis verður tað eisini, tá ið hann kemur aftur fyri okkara viðkomandi, sum trúgva, vit verða rykt burtur í skýggjum at mæta honum í luftini. Hetta tykist ótrúligt, og onkur flennir at slíkari talu, men soleiðis verður tað veruliga, líka so satt sum hetta var, at lærisveinarnir sóu hann fara, líka satt er tað, at vit fara, tað er lyftið, sum orðið gevur okkum, og lyftini í Bibliuni eru mong, sum eru gingin út, og øll fara vissuliga at ganga út. Ert tú til reiðar til hesa hending?

Tá ið vit fara víðari í 1 kap. í Apostlasøguni, síggja vit, at teir ellivu ápostlarnir savnast í einum sali í Jerúsalem saman við nøkrum kvinnum og brøðrum Jesusar til bøn. Síðani síggja vit, at har er ein flokkur uppá 120. Hesar bønarløtur eru varðveittar til dagin í dag millum guds-børn, men vit mugu tíverri ásanna, at tað er tey fáu, sum mæta upp til hesi bønarmøti, sum tó hava so stóran týdning í lívi hins trúgvandi. Um øll trúgvandi vistu størri áhuga fyri hesum møtum, mundu vit ikki tá sæð stórri andaligan ávøkst millum okkara. Tað var í hvussu so tá, tá ið fyrsta samkoman virkaði, tá løg dust fólk í hópatali til samkomuna, sum vit síggja, tá ið vit lesa Apostla-søguna.

1. kap. endar við, at ápostlarnir velja ein mann fyri Judas, sum sveik Harran. Hann eitur Mattias og vinnur á einum øðrum Jósefi í lutakasti.

Mattias varð so roknaður saman við hinum ellivu ápostlunum og varð eitt vitni um uppreisn Harrans Jesuar.

Síðani lesa vit í 2. Kapitli, at Heilagi Andin kom yvir tey trúgvandi, hetta hevði Jesus lovað, meðan hann gekk her millum teirra, nú gekk tað út. Tað gekk soleiðis fyri seg, at tungur, eins og av eldi sóust, og tær settust á hvørt eitt teirra. Og tey fylltust av Heilaga Andanum og fóru at tala onnur tungumál, alt eftir sum Andin gav teimum at siga. Har var ein flokkur av blandaðum tjóðum savnaður saman, og tey fingi nú boðskapin at hoyra hvør á sínum máli. Tey vóru sjálvandi ovfarin, men so vóru tað beinanvegin nøkur sum spottaðu, og tað førði til, at Pætur fór at tala sína fyrstu talu, sum vit hava niðurskrivaða, og teir ellivu stóðu saman við honum.

Pætur fer í Gamla Testamenti til Jóel profet og fer at tala um síðstu dagar, vit síggja, at longu tá kallar hann tíðina síðstu tíðir (hygg eisini 1. Kor.10,11) hvussu nær endanum munnu vit tá vera, sum liva í dag 2000 ár seinni. Hann heldur so fram at tala og fer til Dávid og vísir á at tað, sum har er skrivað, kann ikki vera um Dávid sjálv, men at tað er um Kristus. Henda talan førir til, at mong taka ímóti orðinum og verða doypt, og 3000 leggjast avtrat samkomuni henda dagin.

Framhald.

Bjarni Djurholm,
løgtingsmaður
www.djurholm.fo

Størsta veiðigøla nakrantíð?

Hvør vinnur olympiaduna á sumri 2011, makrelgongan ella Føroya Fólk?

Um skamma stund er fiskivinnupolitikkurin hjá makrelsamgonguni veruleiki. Í fyrsta umfari verða 20 túsund tons av makreli latin til olympiskan fiskiskap. Nógv skip liggja til reiðar skjótast at fáa tonsini innanborða, meðan onnur framvegis gera klárt at vera við í seinna olympiska umfarinum við endan av juli.

Við mettu veiðiorkuni fara tað bert at ganga fáir dagar at fáa fyrstu 20 túsund tonsini av ogn Føroya Fólks undir lúkurnar. Spurningurin er so, hvar verður allur makrelurin landaður?

Í Kollafirði kunnu tey í mesta lagi arbeiða 1100 tons

undan um døgnið, har nótabátarnir frammanundan landa, so ilt er at síggja hvussu ogn alra okkara kemur til haldar fyri besta prísini til flestar arbeiðstímar. Eitt alternativ við er sjálvsagt, at stórir partur endar sum mjøl í Fuglafirði ella samsvarandi í Íslandi?

Annar møguleiki í hesum olympiska leiki er, at nøkur risaskip, helst ogn hjá út-lendingum, fara at liggja á feltinum og taka móti skundveiðini. Úrslitið verður ikki nógv øðrvísi enn í fyrra møguleikanum, nevniliga lágur prísur, avmarkað arbeiði á landi og so vinningurin til út-lendingar.

Søplað burtur

Støðan kann tí gerast púra burturvið, har makrelsam-

gongan gevur 42 túsund tons av ogn Føroya Fólks upp fyri skutil við tí úrsliti, at kærkomna makreliskoytið til búskapin verður søplað burtur fyri lakasta prísini, vánaligastu góðskuna og við minst møguligum arbeiðstímum á landi, har samfelagsmissurin lættliga kann fara at vera í 100 millióna klassanum. Hvør fær ábyrgdina av tí?

Samstundis eru eingi atlit tikin til teir skipabólkar, sum púra óforskyt av makrelmálinum hava mist veiðurættindi í norskum, grønlenskum og ES-sjógvi. Skip, sum í 2011 dokumenterað hava mist 10-tals mio kr. Hesus er eingin áhugi fyri.

Hovsa-politikkur

Nýggi hovsa-umfordeilings-

politikkurin við politiskt ásettum gjaldi fyri makrelin er nú veruleiki.

Viðgerðin av markelmálinum seinastu tíðina fær øll skilafólk at ivast í evnunum hjá politisku skipanini at skapa tryggar karmar. Óvissan um framtíðar umstøðurnar hjá fiskivinnuni hevur ongantíð verið størri enn júst nú.

Spurningurin verður tí, hvør vann olympiaduna í Føroyum 2011, makrelsamgongan ella Føroya Fólk. Spennandi at vita, tá árið fer at halla.

Erik Mortensen

Kaldbak

Bjargafuglurin og makrelurin

Tað hava verið nógvar broytingar í líkindunum á landgrunnunum gjøgnum langa tíð. Gróðurin hevur altíð verið ymiskur, og hava tað verið góð og ring fuglaár. Men nú ber av.

Fyri nøkrum árum síðan, hoyrdu vit hugtakið, makrelur her við Føroyar. Hesin makrelur hevur púra stongt fyri føðini hjá lomviga, álku, lunda, ritu og ternu.

Nú eru vit í juni mánað, og havið alt er lívleyst. Nú vanta nógvir árgangar av fugli, og kann hetta ikki halda fram. Við hetta lag minkar stovnurin burtur í onki. Tí

hann verður eldri sum tíðin líður, og tað doyri burturav alla tíðina.

At hugsa sær øll fuglabjörgini oyðin mitt í fuglatíðini. Støðan er sera ring í Mykinesi, Skúvoy, Sandoy og Saksun, Nólsoy, ja øllum Føroyum. Kanska onkra løtu er ein bati, men tær eru fáar. Hetta haldi eg ikki, at vit hava upplivað fyrr.

Tann fyrsti fuglurin man verða ternan sum hvørur. Hon er illa fyri, aftaná nógvar ring ár. Eg síggi nakrar sita og kúra í Kaldbaksbotni, og sama má verða um alt landið.

At makrelurin hevur tikið ræðið á landgrunnunum, má verða tí okkurt gott er at fáa. Gróðurin hevur verið framúr í nøkur ár. Men hetta fær bjargafuglurin ikki ágóðan av. Hann er útistongdur frá hesum yvirfylta matkova, sum hann hevur livað av í mong túsund ár. Kanska kann hann so dánt lívbjarga sær sjálvum. Men at hugsa um egg og pisur er ómøguligt, við teimum livilíkindum sum eru.

Vit Føroyingar mugu hava ein framíhjárætt at verja fuglin, sum hevur átt í Føroyum frá fyrndartíð. Vit

mugu verja sjófuglin, sum eigur at verða búfuglur í Føroyum.

Skal fuglurin hava rásarúm, mugu hava rætt til at fiska nógvar meira av makrelinum. Tað hevur sanniliga skund. Við hetta lag kunnu vit siga farvæl við lomviga, lunda, álku, ritu, ternu, og annan fugl, sum eg ikki nevni her.

Vit standa á einum krossvegi til ta nýggju tíðina. Hesar avbjóðingar mugu vit taka nú.

